

TAPOLCZAI LAPOK

EZELŐTT TAPOLCZA ÉS VIDÉKE.

FELELŐS SZERKESZTŐ: SZIGETHY ÖDÖN. KIADÓ ÉS TULAJDONOS: LÓWY B.

Előfizetési ár: Egész évre 10 K., félévre 5 K.,
gyedévre 2 nekorona 50 fillér.

Megjelenik minden vasárnap.

Hirdetések árszabály szerint.
Nyit-tér sora 1 korona.

A hó.

Tapolcza, 1917. február 8.

Mintha valami fantasztikus regény elevenedne meg. Nagy havak esnek mindenfelé az egész világon. Csupa vakító fehérség a mező, vakító jég a vizek, hófehér szönyegek a városok utcái, hóból valók a házak tetői, hóvá változtak az ablakok párkányai. Mindenfelé új hegységek és dombos vidékek emelkednek és gömbölyödnek: a fehér hókupacok. A lokomotivok mint vérbeborult szemű fekete bikák viaskodnak az eléjük halmozódó ropant hotómegekkel. Terhet húzó állatok megroppanva esnek térdre az utak sikos kapaszkodóin. Se lelkes állat, se lelketlen gép nem bírja cipelni ember- és anyagterhét.

Hull a hó. Az emberek nem merészkednek az utcára. Tédig ázolván a hideg hóba, járattan uton kell áttörni a cél felé. Rémes veszély a sikos járda; — felve magyunk, félve járunk.

Hull a hó. Egyre magasabban lepi be az utak testet. Nincs aki elhordja, nincs aki elsöpörje. A fuvarozó szekér nem tudja elszállítani a fát, hogy a didergő emberek megmelegedhessenek. Hull a hó, a vasut nem hoz elég szenet, mert nem tud hozni és mi fázunk. Az iskolákban valószínű be kell szüntetni a tanítást, mert nincs szén, mert nincs fa. Fele a tanulóknak nem tud bejönni a vidékről, mert

hull a hó. Maholnap nem világíthatunk villannyal, mert hull a hó, mert nincs szén, nincs gázolaj.

Hull a hó. És minden frontról sorra jön a jelentés, hogy be kellett szüntetni mindennemű harci tevékenységet. Rettentők a hidegek, embermagasságnyi a fehér takaró.

Mi történik? Apró, alig néhány milliméter nagyságu fehér pihék hullanak az égből néhány nap óta és ez elegendő ahhoz, hogy megakassza a szokásos életünket, s mint a lapokból tudjuk, az egész Európa kulturéletét? Néhány nap és pár milliméteres pelyhek elegendők ahhoz, hogy egész Európa dideregve rázkodjon össze, hogy a legnagyobb emberi közösségek és intézmények becsukják a kapuit. Hull a hó és a hadviselő Európában megszűnik az utcák forgalma, bezárják az iskolákat, felére szünetetik munkájukat a hivatalok, abbahagyják a színházak előadásait.

Hogyan történhetik az, hogy olyan ősrégi emberi civilizációban, mint a minő az európai polgárosultság, néhány napi hófúvás így elfújhassa az emberi kultúra ilyen nagy részét? Hogy a fronton megállított a hó minden hadműveletet, ez rendben van, ezt megértjük azonnal, hiszen a fronton küzdő és szenvedő emberek valami egészen kezdetleges, ősi, vad állapotba helyezték vissza magukat, újból barlanglakókká lettek. De a büszke nagy-

városokban, az emberi társadalmak lüktető középpontjaiban, az emeletes paloták, a gáz, a villany, a műveltség gócpontjaiban mi történik, hogy néhány fok hideg és 80 centiméter magasságnyi hó így maga alá temethet minden kulturát?

A háboru harminc hónapja alatt úgy el voltak az emberek foglalva az egymás ellen való harccal, hogy teljesen abbahagyták az emberiség nagy harcát: a természet ellen való küzdelmet. Minden emberi társadalom igazi belső célja a munka közössége, megszervezése és megosztása útján a természet minél tökéletesebb leigázása. Minden emberi haladás igazi fokmérője az ember természetén való uralmanak a fokozódása...

Kevés az emberiség kenyere. A saját magunk hibájából. Óriási termékeny földterületek hevernek hasznaveetlenül, mert nincs hozzájuk vezető út, vagy más okból; és most millió meg millió ember ássa, turja, furja a termelésre szánt, de meddőségre kárhözottatott földeket; ha ezt az erőt műveletlen területek termékenyítésére, vagy használatban levő földek jobb megművelésére fordítanók, megduplázódna az emberiség kenyere.

Kevés a szenünk, mert nincs elég vasutunk. De most száz és száz mászszas agyuknak való utak épülnek feneketlen ingoványokon keresztül, maról holnapra; vasutak készülnek a

Válasz születésnap i üdvözletre.

Vettem b. levelét. Jaj! gratuláció...! Nagyon kedves dolog, de mégsem ráció: Magácskának is lesz születési napja, A kölcsönt, kamattal tetézve, megkapja.

„Öregebb egy évvel“ ilyen konstatálja; — Persze a leányfő időmúlást állja — Harminciksz év sem sok, akárhogy megéltük, Multba visszasírni, dehog fogok értük.

Volt kevés örömük, bánatuk... az elég. Az emlék megmarad, remény tüze elég; Hamvadó zsarátját szítjuk, a mig futja A szusz, mit meghagyott éltünk versenyutja.

Férfikor delén tán kishittü e nézet? Lám a kicsiny méhe estélig gyűjt mézet! Embert se lankasszon, mi vár rá, küzdelem! Jövöm programját ím én is ebben lelem.

„Küzde küzdj“ a jelszó, s „a bátor megállja“ Új év tengerére sodor végzet árja: Nem nézek hát vissza, mindig csak előre, Isten volt vigaszom, ő még sorsom öre.

Ad erőt, kitartást, egészséget, kedvet, Rám váró munkában még örömet leljek, Édes anyát, testvért, viruló gyermeket Öleljek, szeressek... földön ez ad eget.

Rövidesen majd csak ránk derül a béke, Sok nyomoruságnak azzal szakad vége, Háboru, szenvedés nem lesz a világon... Ezzel ím magamat kegyibe ajálom.

Ldszlófi

Vasuton.

Tapolcza, 1917. február 10.

Állomáson vagyunk. A váróteremben sok az utas. Férfi, leány, asszony, gyerek. Az utasok arca elszánt és komor. Ruházatuk azokra a különös illusztrációkra emlékeztet, amelyek a sarki utazások hőseit mutatják be. Ugy látszik, az egész társaság közös háztartáson él. Egyik adja a cukrot, a másik a teát, a harmadik a húst, a negyedik a kenyeret. Esznek és beszélgetnek.

Az első (meglepetve): Hogyan, Kovács ur, ön is utazik?

A második: Menyasszonyom van Pesten. Ez talán megmagyarázza szokatlan elhatározásomat.

Az első (melegen megszorítja kezét): Ön bátor ember. Ami engem illet, én már öreg ember vagyok. Nincs senkim, akiről gondoskodnom kellene. Én nyugodtan ülhetek vasutra.

A harmadik: Jobb lett volna éjjel utaznunk. Éjjel a vonatok néha nem találják el egymást.

Az első (vállat von): Én fatalista vagyok. (Megnézi az óráját.) Négy órája késünk már itt. (Magszólit egy vasuti tisztet, aki arra sétál.) Mennyi késésünk lesz még?

A vasuti tiszt: Az a 434-es személyvonattól függ. Azt meg kell várunk. De egyenlőre még nincsen hír róla. Ma reggel nagy köd volt, lehet, hogy eltévedt.

A második: És vajjon hova tévedt?

A vasuti: Isten vagyok én, hogy mindent tudjak? Lehet, hogy Szabolcsra ment vissza. Lehet, hogy máshol van. Csak tessék türelemmel várni. Előbb vagy utóbb mégis csak elindulunk.

Az utasok várnak. Hétórai várakozás után a 434-es váratlanul megjelenik. Az utasjelöltek erre sorra megölelik egymást és megpróbálnak elhelyezkedni. Ez a művelet azonban nem történik könnyen. Három barátunk például egy elsőosztályu kocsi előtt áll és izgatottan hadonázik a kezével.

Az első: Tessék még egy kocsit hozzácsatolni.

A második: Egy hatszemélyes fülkében nem ülhetünk nyolcan.

A harmadik: Én megfizettem a jegyemet. Nekem jogom van ülőhelyre.

A kalauz (arra sétál): Jobb lesz, ha beszállnak az urak, mert lemaradnak.

Az első: De mikor nincs helyünk. Miért nem akasztanak még egy kocsit a vonat-hoz?

A kalauz (derülten): Mert nincs. Egyáltalában nincs. Hát akkor hogy szálljunk be?

A kalauz (megveregeti a vállát): A folyosó is nagyon szép hely. Onnan jobban lehet élvezni a kilátást. (Hivatalos komolysággal). De most szálljanak be az urak, mert ittmaradnak. (Feltuszkolja őket a folyosóra.) Indulás! Indulás! (A vonat elindul. Az első zökkenésnél a három utas egymás karjaiba

pusztaságokon keresztül pár hét alatt; mennyi minden másképp volna, ha a rettentő sok energiát, mi a háboru fogyaszt, a természet mind tökéletesebb leigázására fordítanánk.

Tudjuk, hogy éppen olyan csodálatos energiával tudók a jót, a szépet, a hasznosat szolgálni, mint most a borzasztót, a lelkünket marcangolót; éppen olyan nagyszerűen tudók az emberi boldogságot növelni, mint a hogy most csökkenteni tudjuk. Csak éppen más szervezetre van szüksége a társadalomnak, hogy erre képes legyen.

Kertet a földnélkülieknek.

Nem új dolgot proponálok, mikor azon óhajomat fejezem ki, hogy juttasson Tapolca város képviselő-testülete, karöltve a földművelésügyi miniszteriummal, minden erre vállalkozó állami, vármegyei, községi, hitközségi és magantisztviselőnek annyi területet, amelyen háztartása számára elegendő zöldségfelét termelhet.

Az elmúlt esztendőben tapasztaltak országsszerte kívánatosá teszik az élelmiszerek fokozottabb termelését, főleg ott, hol a piaci fölhozatal kevés, megbízhatatlan és oly méreg drága mint Tapolczán.

Nyujsunk módot a háboru által legjobban sanyargatott hivatalnokosztálynak arra, hogy a nyári főzelek és zöldségműveket, talán a télire való is, módjában álljon önönmagának megteremteni. Talál a képviselő-testület erre alkalmas területet, de föl kell kérni a földművelésügyi minisztert is arra, hogy engedje át ezen célra a kertészeti gyakorló telepet és esetleg még a volt állami szőlőtelep területéből is lehetne 3—4 holdat engedélyezni.

Határozzon és cselekedjék Tapolca képviselőtestülete gyorsan, mert az idő előrehalad.

Weiler Kálmán.

hull. A kalauz csendes derűtlenséggel nézi őket.)

Néhány óra múlva. Az utasok közben valahogyan mégis elhelyezkedtek egy szakaszban, amelyben rajtuk kívül még igen sokan vannak.

Az első (dideregve): Nem tudom, de olyan álmos vagyok. (Bágyadtan lezárja a szemét.)

Egy idegen (felugrik, megragadja és teljes erejével dörzsölni kezdi).

Az első: No de hallja... micsoda szemtelenség ez?

Az idegen (tovább dörzsöli): Dr. Faragó vagyok, a mentőegyesület inspekciosa. Bocsanatot kérek, hogy kissé hirtelenül avatkoztam be. De néhány óra múlva talán már késő lett volna. Amikor egy utas már álmoságról panaszkodik, nagy baj van. Ön elalszik és álmában fagy meg. Mult héten több katasztrófánk volt, azóta résen vagyunk. (Tovább dörzsöli. A kalauz bedugja a fejét.)

Az orvos: Mióta nem működik a fűtőkészülék?

A kalauz (gondolkozik): Azt hiszem, december eleje óta. De lehet, hogy már novemberben fagyott be.

Sok óra múlva. Késő este. A szakaszban teljes sötétség van. A sötétségben kísérteties hangok hallatszanak.

A második hangja: Igen, Gertrud, jövök már. Nagy sivatagot látok. Most emelkedik föl a hold. Ha-ha-ha. Hiszen ez nem is a

A Vörös Kereszt közgyűlése.

Folyó hó 7-én a Tapolczi Kaszinó termében tartotta a Magyar Szent Korona Orsz. Vörös Kereszt Egyesülete tapolczi fiókja évi rendes közgyűlését. Habár a tagok nem voltak jelen nagy számban a közgyűlésen, de az egyesület jótékony tevékenysége élénk bizonyossága annak, hogy tagjai anyagi gondozásukkal lehetővé teszik a vezetőségnek oly mérvű munkásságot, amely a legszebb elismerést érdemli.

A közgyűlést dr. Kovács Vilmosné nyitotta meg, majd pedig Glazer Sándor társelnök vázolja az egyesület lefolyt évi működését. A részletes jelentést az alábbiakban közöljük:

Tisztelt Közgyűlés!

Szent küzdelmünk harmadik évében, elteve egy dicsőséges béke mielőbbi megkötésének óhajától, ismét összejöttünk, hogy mai közgyűlésünkön egyesületünk 1916. évi működéséről — kis keretben — beszámoljunk.

Egyesületünk ez évben visszabocsajtotta a polgári tiuiskola elfoglalt helyiségeit a tanulni vágyó ifjuságnak, míg a városi kórházat annyira kibővítette, hogy ott 70—75 beteg állandóan elhelyezhetett, s részesíthetett — dr. Kovács Vilmosné urnő mindeure kiterjedő fáradhatatlan vezetésével, dr. Deák Jenő s dr. Klein Gyula orvos urak szakszerű kezelése s utmutatása mellett, önkéntes ápolónőink, s az Irgalmas nővérek buzgó segítségével — megfelelő ápolásban, akik odaadásuk, s gyengédségükkel igyekeztek hőseink szenvedéseit enyhíteni.

A helyi m. kir. állami vincellériskolában a m. kir. földművelésügyi miniszterium által eddig fentartott kiegészítő kórházat — arra a közel vidéken nagyobb új kórházak létesítése folytán szükség nem lévén — 1916. év július hó 1-én beszüntették, s így ez időtől kezdve, emberbaráti működésünk kizárólag a városi kórházba koncentrálódott. Sebesültjeinket a mult évben is a nagykanizsai cs. kir. tartalékkórházból kaptuk.

Fizettek érettk fejenkint és naponkint 3 korona 50 f. később 4 korona átalányt, ama megjegyzéssel, hogy a táppénzeket 1916. év június hó 1-től kezdődőleg a Vörös-Kereszt Egyesület budapesti központja folyósítja.

Hálásan emlékezem, magas pártfogóink s diszelnökünk id. gróf Esterházy Pál v. b. t. t. urról, a Vörös-Kereszt Egyesület

hold. Ez egy darab kenyér. Egy nagy darab kenyér. Ha-ha-ha. (Vérfagyasztóan kacag.)

Az első (az orvoshoz): Már félre beszél.

Az orvos: Sajnos, sajnos, az éhhalál mindig így jelentkezik. Amikor megtudta, hogy utolsó reménye elmaradt, egészen elhagyta magát.

A harmadik: Csak ez a rettenetes sötétség ne volna. (A kalauz bedugja a fejét.) Mióta nem működik a világítás?

A kalauz: Azt hiszem október óta. De lehet, hogy már szeptemberben romlott el. (A vasut nagyot zökken és hirtelen megáll.)

Az első: Hol vagyunk?

A kalauz (vállat von): Állunk valahol. Alighanem nyílt pályán.

A harmadik: Tovább fogunk menni?

A kalauz: Talán igen, talán nem. (Eltűnik.)

Egy fiatalember (aki mostanáig nem szólt): Uraim Mikor Sir John Franklin északsarki expediciójának részesei hasonló körülmények között maguk előtt látták a biztos halált, utolsó erejükkel azt kiáltották: „Éljen Anglia“. (Ünnepélyesen.) Azt hiszem, helyesen cselekszünk, ha utolsó erőnkől azt kiáltjuk: „Éljen a Máv“.

Az utasok (utolsó erejükből kiáltják). Éljen a Máv!

Csend. Sötétség. A hó lassan belepiti a vonatot. Mindenki beletörődik sorsába.

központi vezetőségéről s a tartalékkórház parancsnokságáról, akik jóindulatuk, figyelmük s támogatásukkal, minden alkalommal megkönnyítették, úgy az ápolójaink, mint egyesületünk nehéz helyzetét.

De még így is a minden téren mutatkozó rohamos drágulással szemben, csakis a nagyközönség minden rétegének, úgy természetbeli, mint pénzbeli meg-megújuló adományaikkal, tették lehetővé hadi kórházunknak minden kívánalomnak megfelelő fentarthatását.

Ápolásban részesítettünk 1916. évben:

A vincellériskolában (fél év) 86 beteget 3519 ápolási napban.

A Vörös-Kereszt kórházban 315 beteget 20413 ápolási napban.

A tartalékkórház 16 ízben vizsgálta felül kórházainkat, mely alkaimakkor a gondos ápolás s gyógykezelés, az ellenőrzés s elhelyezés, úgy a kórházak minden berendezése felett elismeréstiket nyilvánították.

Végül jelzem még, hogy egyesületünknek 1916. évben 261 évi két korona tagsági díjai fizető tagja volt.

Ezekben számolok be — a pénzügyi részt külön kitéve — egyesületünk 1916. évi működéséről.

S amidőn jelentésemnek tudomásul vételét kérem, köszönetet kell hogy mondjak helyi s vidéki közönségünk páratlan lelkes anyagi és erkölcsi támogatásáért, könyörögve miszerint egyesületünket, nagy, nehéz, még sok áldozatot és önmegtadadást igénylő munkájában továbbra is lankadatlan lelkesedéssel támogatni kegyeskedjenek.

Segítsünk a döntő küzdelem megvívásában, s az áldásos béke mielőbbi megteremtésében.

Ugyancsak Glazer Sándor mint pénztáros bemutatja az egyesület 1916. évi zárószámadását, melyből megtudjuk, hogy az évi forgalom meghaladta a 100 ezer koronát, — törzsvagyon 1916. december hó 31-én 2976 K 71 f. — az általa fentartott hadikórházak vagyona pedig 1052 K 85 fillér.

A számvizsgáló bizottság jelentésének helyeslő tudomásúvétele után a közgyűlés úgy a pénztárosnak, mint a választmányának a felmentvényt megadja. Az egyesület 1917 évi működési és költségelirányzatát, amely tulajdonképen az idők és körülmények változásával ugys előre nem látható terv, mint nemr ögzített tervet állapítja meg.

A kórház gondos, körültekintő és jól sáfárkodó vezetésére mutat ama körülmény, hogy az egyesület deficit nélkül zárhatta mérlegét, amelyért a közgyűlés jegyzőkönyvi köszönetét és háláját fejezi ki a vezetőségnek.

A Vörös Kereszt Egyesület tapolczi fiókjának 1916. évi működését híven tükröztette vissza a közgyűlés; a sikeres eredmény elsősorban dr. Kovács Vilmosné elnöknek és Glazer Sándor társelnök és pénztáros eléggé nem méltatható fáradozásának, ügybuzgalmának, továbbá az önfeláldozó Irgalmas Nővérek, ápolónők odaadó gondoskodásának és a közönség áldozatkészségének érdeme. Valóban harcosok ők is, de itthon, a csendes béke mezején, ahol sok szenvedő harcosnak adták vissza egészségüket, testi épségüket.

Az önzetlen felebaráti szeretetből eredő munkásságuknak, az ápoltak háláján kívül, legyen jutalma ama tudat, hogy e nehéz időkben hazafias és emberbaráti kötelességet teljesítettek, amelyért a társadalom részéről is a legszebb és legnagyobb elismerés az osztályrészük.

Özv. Klein Mórné
diskai szőlője
szabadkézből eladó.

Ha évei száma embernek kell m utóbbi verseiben ítélekünk is föl férfit képzelnék e ben találkoznánk értő, atyáskodó le akinek minden g hangulat, aki lel eszméért egyarán számát igazoló külső és még mo

A fiatalon mar alkotni, dolgozni nyugalomba Tak lejárt. Negyven pályáján. Négy majd ha eljő a

Érdekes az e is állomásokat, átszáll a sors eg remélve. Az á negyven, ötven, tőlünk, amily gy Sors. Csak r állomás után v boldogabbak — törekvésünk, éle állomást: nyugat

Itt vagyunk, után. És ez vonuló Takács szivből köszön hosszan tartó történelmének fő most is irni. De a nyugalomba v Jenő közéleti é mely oly áld negyven év a alkotni.

Negyven év emberek. De a elé az ő jelz sorsa csak az már java embe boldog sorsát pár; az ember a gazdagságo távozott is. fejeztek be nyertek szente szivén át is, m hivatalában r derűs világné megindító jós vonult nyugat

A másik társadalomban Ó erre egyén vonult nyugat boldogok vag

Aki egy er pályán, az Takács Jenő embere volt eszméknek, mostanában teremő akar valósulást a fejlődésében, munkássága hogy mely egy jövő va ez is az ő l pártfogásába mind elsorol

De nem a nyugalom zünk, kinek cserélti mur szépséges földdel, a z erdővel: az

Ez az ő Takács Je szépséges o

Községi gyűlés. Tapolcza nagyközség képviselőtestülete ma február hó 11-én d. e. 11 órakor gyűlést tart az alábbi tárgyban. Illetőségi ügyek. Balatoni Múzeum Egyesület alapító levele. Bozay János felebezése a vendékcseri út javítása tárgyában. Kézbesítőnk kérelme fizetési javításért. R. kath. elemi iskolai tanítók kérvénye eddig élvezett drágasági pótlékok további folyósításáért. Jegyzők kérvénye működési pótlékért. Lóosztályozáshoz 2. bizalmi férfi kiküldetése. Villanytelep átvételében folytatott eljárás bejelentése.

Községi gyűlés. A Tapolczai Kath. Kör folyó hó 4-én tartotta évi rendes közgyűlést, Ley József prépost-plébános, egyházi elnök vezetése alatt, ki elnöki megnyitójában kegyeletes szavakkal emlékezik meg I. Ferencz József elhunyt királyunkról, méltatta annak hosszú és eredményes uralkodását, majd az új királyról, IV. Károlyról a fennségűség hangján szólva élteti az új uralkodót. A jelen háborús viszonyokról szólva, vallásos alapon a béke idejének kérdését fejtegeti, végül abbéli reményével zárja elnöki megnyitóját, bárha a legközelebbi közgyűlés már az áldásos béke jegyében folyhatna le. A közgyűlés szokásos tárgysorozatának letárgyalása után a gyűlés véget ért.

A katonákért. A tapolczai elesett hősök emlékéért megörökítő bizottság az emlékalap és a vak katonák javára ma este 6 órakor a Pannonia szálló nagytermében *hangversenyt és előadást* rendez. melynek műsora a következő: Prolog. Előadja Faragó Aranka. Ének: Glazer Irénke, zongorán kíséri Grünberger Bella. Monológ: Vázsonyi Pirike. Zongora. Polonyi: Polonaise: Sándorfi Nusi. Előkép a) Kard és Rózsa. Személyek: Horváth Manyika és Erhardt Lajos. b) Befordultam a konyhába. Személyek: Blau Emma és Ley Sándor. Monológ: Marton Lala. A színésznő. Vigjáték I. felvonásban. Irta Farkas Pál. Szereplők: Berger Terike, Marton Edit, Mandl Janka, Zalai Rózsa, Marton Kató, Erhardt Lajos, Bancu Leonidász, Vajda Nándor. Melodráma: Censztochói legenda. Irta: Kiss Mennyhért. Előadja: Kiss Mancika, zongorán kíséri: Ötömösy Olga. Himnusz. Vegyes kar. Jö-lehet a hősök emlékének megörökítése még nem teljesen időszzerű. Sokkal helyesebb volna a nyomorgók megsegítésére fordítani a bejövő összeget, de tekintve, hogy az egy másik emberbaráti célt, a vak katonák javát is szolgálja, a hangverseny a közönség legnagyobb pártolására számíthat, annál is inkább, mert e mellett néhány kedélyes perccel ígér a tartalmas műsor és a szereplők egyénisége.

Végzetes szabadság. Kalmár József 48 éves sáskai illetőségű szekerész katonája szokásos két heti szabadságra jött haza. Azonban ezt az idejét nem a pihenésnek, nem a dolognak szentelte, hanem látogatásokra, amelyeknél a veszekedésre hajlandósággal bír katonája, Bachusnak hozott áldozatot. Ilyen állapotban lehetett a különben is kötekedő természetű ember folyó hó 3-án estefelé, mikor gyalogosan Tapolcáról hazafelé ment. Alig ért ki a városból, mikor a halápi úton találkozott a hazatérő Hutwagner János állami erdőőrrel. Ezt durva hangon szólította meg: „Ki vagy, mit viszel?” Az erdőőr, aki különben csendes, józan ember, látva támadója ingerültségét, szelid hangon felelt: „Erdőőr vagyok, puszkát viszek.” Erre Kalmár káromkodni kezdte, rárivalt Hutwagnerre, hogy adja át puszkáját, majd kihuzta oldalfegyverét és Hutwagnerre rohant, aki futva menekült előle. Beugrott a halápi utca legszélső házába, Bódis Józsefékhez, s a konyhaajtót maga után bezárta. Kalmár a házbelieket is megfenyegette, de azok bezárkóztak előle, majd betörte a konyhaajtót és többszöri figyelmeztetés dacára, hogy hagyja abba fenyegetést, oldalfegyverével Hutwagnerre rohant, ki önvédelemből fegyverét elsütötte és Kalmár holtan terült el a földön. Hutwagner azonnal jelentkezett a csendőrségnél, ahol előadta a történetet, amit a tanúk mindenben igazoltak.

A tapolczai izr. jótékony Nőgyegetlet ma délután 3 órakor választmányi gyűlést tart az izr. elemi iskola ipartermében, melyre a választmány tagjait ez uton is meghívja,

Nyilvános köszönet. A Vörös-Kereszt Egyesület tapolczai fiókja javára adakozni kegyesek voltak: Hertelendy Ferencné urnó 60 koronát, mint nevét viselő ágyalapítvány egy havi részletét; id. Marton Samu ur Kővágóörsről a gabona kártalanításért kapott pénzt, 17 korona 42 fillért; Steiner Zsigmond ur 15 korona, Hoffman Jakab ur szintén 15 korona és Berger Manó ur 10 korona szakértői díját; Pollák Ilona urnó 10 koronát; id. Schwarcz Józsefné urnó 10 koronát; özv. Csöndes Józsefné urnó ételmet adott és többször vízethordatott fogatával. A jószívű adakozók fogadják halás köszönetünket.

A nyomor tanyái. A múlt héten ismét tizenkét rekvirálót, ugyanannyi előjáróval indult szét Tapolczán, a község házáról, hogy a részükre kijelölt utcákat házról-házra róják, hogy a még hiányzó gabonamentűket rekvirálják. Ez alkalommal nem magáról a rekvirálás eredményéről akarunk megemlékezni, hanem ama képekről, amelyek a házról-házra járás alkalmával nálunk Tapolczán sok helyen a szegényebb néposztálynál mutatkoznak. Aki a főutcáról néhány perc alatt a mellékutcák, mondhatni zugait látogatja, azt hiszi és érezi, hogy talán nem is Tapolczán van. Óriási ellentét a rövid idő alatt megtett út után. Ázsia legelrejtettebb faluiban talán nincs az a nyomor, mint az, amit itt néhol láthatunk. Mintha nem is ebben a levegőben élnénk! Ezt legjobban bizonyíthatják azok a rekvirálók, akik a várost ily megbízásokban már oly sokszor végigjárták. Igaz, hogy ennek a képnek nem maga a nyomor az alapszíne, hanem az illetők tisztaság érzetének hiánya, ámde ennek dacára is szembetűnően elvlik maga a szegénység.

A kegyetlen, hideg tél, a fűtőanyag hiánya, az élelmiszerek és ruhaneműk drágasága, mindannyi okok, amelyek a jelentetteket előidézik. Érzik ezt a jobb módúak is, de mily nehezen súlyosodik azokra, akiknek az élet tengetéséhez nincs meg a szükségesek.

Oh ha látnák, ha tudnák mindezeket azok, akik kényelemben, jó meleg szobából szemlélik a tél zordonságát, — akik naponként háromszor-négyszer terített asztalhoz ülnek és fogyasztják az izletes eledelet, addig, míg jóllaknak. — Ha látnák a nedves, hideg, agyagos padazatu szobában meztláb didergő kis gyermekeket, azok, akik prémes meleg ruhában járják a kortót, akik a meleg kávéházban teli gyomorral szívják az illatos szivarokat. Ezeket szeretném én elvezetni azokba a gőzzel, füsttel teli szűk odúkba, amelybe öten, hatan, sőt ennél is többen töltik el az éjjelnappal.

És mindez nálunk van, Tapolczán van, és ezekkel együtt mindnyájan Tapolczának vagyunk lakói. Itt tehát kötelesség vár mindazokra, akiknek az Isteni Gondviselés jobb módot, jobb helyzetet adott, mint azoknak, akik az említett helyzetben nem is élnek, hanem szenvedve sanyolódnek.

Van nálunk elég jómódu ember, nem lehet csupán a jótékony egyesületeket terhelni, hiszen ezek az idén hatványozott kötelességeket teljesítettek a szegényekkel szemben, éppen ezért társadalmi uton kell a mozgalmat megindítani és lehetőleg természetbeni adománnyal kell a segélyre méltán reászorulókat támogatni, hogyha nem is teljesen megszüntetni, de legalább enyhíteni iparkodjunk a nélkülözők szenvedéseit. És ami a fő, ha jót teszünk, ne vigyük azt a piacra, a nyilvánosságra, ne tetézzük a szegénység súlyát még azzal is, hogy mások előtt kelljen nyomoruságuk miatt alázzkodni. Az önzetlen jócselekedet elismerést nem vár.

Ajánlom a fentiek szives mielőbbi megértését mindazoknak, akiknek a jelen viszonyok között nemcsak emberbaráti, hanem hazafias kötelességük is a szűkölködőkön segíteni. — Sz.

Halálozás. Inzsöl Géza sáskai kántortanító, katonai szolgálatban szerzett betegsége következtében folyó hó 8-án a tapolczai Erzsébet kórházban 42 éves korában elhunyt. Temetése ma délután lesz a kórházból.

Maholnap nem lesz villanyunk és ha azt hiszi valaki, hogy valamit tett azért a város közönsége, hogy legyen, az nagyon téved. A hatóságaink meglepődtek azzal, hogy egy-egy sürgőnyt menesztettek jó egy hónappal ezelőtt, azóta... azóta mindig redukálják a világítást, mintha így örökké tartana a gázolaj-készlet. Nem gondolják, hogy jó volna holmi *megbeszélést* tartani és valamit áldozni azért a kényelemért, amit a villany nyújt? Talán a villanyos bizottság vállalkozna ennek az összehívására?

Megint jegyek. Az országos közlélmzési hivatal rendelkezése szerint a közönség kávé és zsirt csak kávé és zsirjegy ellenében szerezhet be. Mindazok, akiknek ételzsir vagy kávé készlete van s fejenkinti és havonkinti szükségletet meghaladja, köteles lesz a fölösleget bejelenteni. A kereskedőkre ugyanaz a rendelkezés áll.

Kard helyett szurony. A kard alkonyát jelenti az a parancs, mely a Rendeleti Közlöny egyik legutóbbi számában megjelent. Ez szerint a tisztek minden komolyabb katonai funkcionál bajonettet tartoznak viselni. A hosszú kard viselése csakis parádés kivonulásoknál, továbbá szolgálaton kívül van megengedve. Nagykanizsán a kirukkolásoknál már az összes tisztek bajonettet viselnek.

Farkasok a Muraközben. A kinzó hideg az erdők duradajait is kitűdözte rejtekeiből. Légrádról jelentik, hogy a Muraközben több helyen is láttak farkasokat, amelyek Légrád községben egy marhát széttéptek.

Felmentés tavaszi szántásra. A kormány az 1917. évi folyamán végzendő gazdasági munkákra is fenntartja az e tárgyban kiadott múlt évi rendeletet, mely szerint a felmentéseket a tavaszi szántási munkára megadják.

A belügyminiszter jégszükséglet biztosításáról. Mivel az idei télen az enyhe időjárás eddig lehetetlenné tette a jégkészlet beszerzését, a belügyminiszter egyrészt tekintettel a most beállott hidegebb időjárásra, másrészt arra a körülményre, hogy a téli évszak már előre haladt, közzelében utasította a hűgigazgatási hatóságokat, hogy jégszükségletük biztosításáról haladéktalanul gondoskodjanak. A rendelkezések megfelelőleg Tapolcza nagyközség és a tapolczai Erzsébet kórház jégvermeit fogják megtölteni, ami annál is inkább szükséges, mert a netán gázolaj hiánya miatt üzembe nem helyezhető villanytelep a jéggyártáshoz szükséges erőt nem tudná előállítani, legalább a közegészségügy biztosítása céljából szükséges jég rendelkezésre álljon.

Földrengés Zalavármegyében. A múlt heti Zágrábról kiindult földrengésnek szélső hullámai Zalamegyét is érintették. Mint Csáktornayáról jelentik ugyanis, ott meglehetősen érezhető volt a földrengés, mely a butorokat is mozgásba hozta de kárt nem okozott.

Az élelmiszer csempészés ellen. Az országos közlélmzési hivatal az élelmiszer csempészek ellen új rendszabályokat léptetett életbe. Külön detektiv csoportokat szervezett, akiknek joguk van nyílt rendelettel ellátva mindenütt megjelenni és ezen az alapon igénybevehetik a helyi hatóságok támogatását.

Arany János utca 12. számú

házaomat eladom

Hirsch Dávid
Tapolcza.

Aki m felvidéki az fordult teri kire szerződés közölhető

A lóc lesz a melyre n büntetés

Aki a elő, ipark 15-ikéig irodában.

Aki a irni és ol az e hó levélben urnál. Eg ményből

Alulírott LX. t. c. h. hírré tesz. 916 Pk. II. Balatonme a köveská ben 1200 elrendelt bíróság fe becsült 3 ingóságok eladása szinen, v eszközlesé 1917 évi határidőül deközők e meg, hogy résen, 188 ben a leg eladatni f Az elár 1881. évi tott feltéte Tapolcz

Dr. B erdejél gyobb bükkh bükkd Előjeg

KÖZSÉGHAZABÓL.

415—1917.

Aki mezei munkára néhány hónapra felvidéki munkást akar igénybe venni, az forduljon mielőbb a zsolnai miniszteri kirendeltséghez, mert azok elszereződése csak március 15-ig eszközölhető.

413—917.

A lóosztályozás március 3-ikán lesz a Dénes vendéglő udvarán, melyre minden lovat, 200 kor. pénzbüntetés terhe mellett elő kell vezetni.

214—917

Aki a gálitot még nem jegyeztette elő, iparkodjék vele, mert csak e hó 15-ikéig lehet jegyeztetni a főjegyzői irodában.

420—917.

Aki a választói jog elnyerése végett írni és olvasni tudását igazolni akarja, az e hó 24-ikéig személyesen, vagy levélben jelentkezzen a Főszolgabíró úrnál. Egyebet a kifüggesztett hirdetéséből meg lehet tudni.

Horváth Jenő
főjegyző.

8. szám 1917.

Árverési hirdetmény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a tapolczi kir. járásbíró 916 Pk. II. 2762 számú végzése által a Balatonmelléki Tktár végrehajtató javára a köveskálai hegyen Szabó Gusztáv pincében 1200 kor. tőke és járulékaik erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság felül és lefoglalt és 2190 koronára becsült 3 drb. hordó tele borral álló ingóságoknak nyilvános árverés útján leendő eladatása elrendeltetvén, ennek a helyszínen, vagyis a köveskálai hegyen leendő eszközésére

1917 évi február hó 19. nap d. u. 10 órája határidőül kintüzetik s ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, 1881. évi LX. t. c. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. c. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz fizetendő.

Tapolcza, 1917. február 3-án.

Kerkápoly
bíró végrehajtó

Eladó tűzifa.

Dr. Békassy István dobosi erdejében eladásra kerül nagyobb mennyiségű I. osztályu bükkhasáb K 80 } erdei
bükkdorong „ 60 } ölenkint
Előjegyzéseket elfogad
SCHWARZ EMIL cég
Tapolcza.

Pártoljuk a Vörös-Kereszt Egyletet!

Hirdetmény.

Folyó évi febr. hó 5.-ére hirdett zárgondnokság alatt álló Sebestyén Gábor féle bor árlejtést beszüntetem.

Merkly Antal
zárgondnok.

Az erős fagy beálltával felhívjuk mindazok becses figyelmét, kik a Szigliget Cziframajori rétekről

alom sást

óhajtanak átvenni, hogy ennek elfuvarozása most legkedvezőbb esetleg szánon is eszközölhető.

Eladó birtok.

7072 □-öl, egy része olytványszőlő, rajta uri lak, hálószoba, ebédlő, konyha, speiz, pince, veranda és boros pince. Stiria tetőzet. Rendesi állomással szembe. Bővebbet: VASS KÁROLY tulajdonosnál Kővágóörsön.

TÖRKÖLYT

kifőzöttet is, **veszek azonnali átvételre** UNGAR SAMUEL Tapolcza.

Vastagh János féle pozdombi **szőlőbirtok** Raposka felé dülő része **ELADÓ.**

Kizárólag vevők értekezhetnek a tulajdonosnál, Kossuth Lajos-utca 6. szám alatt. (Naponta 1 és 2 óra között.) Ugyanott egy Schunda-féle **CIMBALOM** és egy antik **íróasztal** **ELADÓ.**

Diszel határában 10000 □-öl

szántóföld és rét jutányos árban és feltételek mellett **szabadkézből eladó.**

Felvilágosítást nyujt:

POLLÁK MÓZES kereskedelmi ügynöksége.

Értesítés.

Tisztelettel tudatom a vevőközönségemmel, hogy a mézgyáramat üzembe helyezem és naponként

frissen égetett meszet

a legolcsóbb áron szolgálak ki a régi kemencénél és a városi raktáromban. RECHNITZER REZSÓNÉ

ESTERHÁZY HERCEGI HITBIZOMÁNY.

Száraz tűzifa kapható

a hercegi uradalom szóczi vágásában.

1. oszt. cserhasábfának az ára ott az erdőn fizetve azonnali szállítási kötelezettséggel méterenként 20 korona, vagyis ölenként 80 korona árban.

2. oszt. cserhasáb méterenként 16 korona, ölenként 64 korona.

Sáska, 1917. január 10-én.

Hercegi Erdőkezelőség
Sáska.

A
„TAPOLCZAI LAPOK”
ELŐFIZETÉSI DIJA:
Egész évre . . . . . K 10
Fél évre . . . . . K 5
XXVII. év
1917.
ÉVES HIRDETÉSEK
JUTÁNYOS ÁRON

KIADO

egy két szobás lakás április 24-re, Csobánczi-utca 26. szám alatt. Bővebbet: SZOLLÁR GYÖRGY-nél.

Sör-, köszén- és tűzifaüzletemet a polgári fiúiskolával szemben levő házba helyeztem át. **KESSLER JENŐ.**

Arany János-utca 26. sz. alatt levő **HÁZUNKAT** szabadkézből eladni.

szándékozunk.

Bővebbet: Szollár testvéreknél.

Nyomatott
LÓWY B. könyvnyomdájában,
Tapolcza.

MEGHIVÓ.

A BALATONFÜRED ÉS VIDÉKE TAKARÉKPÉNZTÁR RT.

XII-İK ÉVI RENDES KÖZGYÜLÉSÉT,

1917. évi február hó 25-én délután 3 órakor tartja saját helyiségében, melyre a t. részvényesek ezennel tisztelettel meghívotnak.

Tárgysorozat:

1. A jegyzőkönyv hitelesítésére két részvényes kijelölése.
5. Az igazgatóság és felügyelő-bizottság jelentésének, a mult évi zárszámadásnak és a mérlegnek előterjesztése, továbbá a tiszta nyereség felosztására vonatkozó határozathozatal, az igazgatóságnak és a felügyelőbizottságnak a felmentvény megadása
3. Az alapszabályok 1., 11., 30. és 43. §-ainak módosítása

és azoknak egy új szakasszal leendő kibővítése.

4. Hat igazgatósági tagnak 3 évre leendő megválasztása.

5. Kilenc választmányi tagnak 3 évre leendő megválasztása.

6. Netáni indítványok tárgyalása az alapszabályok 17 §-a értelmében.

Az alapszabályok, a módosítás tervezete, az igazgatósági és felügyelőbizottsági jelentések a közgyűlést megelőzőleg nyolc nappal az intézet hivatalos helyiségében megtekinthetők.

Balatonfüred, 1917. évi január hó 31-én.

Horváth Mihály
elnökigazgató.

13. §. A közgyűlésen csak oly részvényes gyakorolhatja jogát, aki a közgyűlés előtt legalább egy hónappal nevére irt és a részvénykönyvbe bejegyzett részvényeit — a közgyűlést megelőzőleg két nappal — a társaság pénztáránál leteszi. 17. §. A közgyűlésen csak oly indítványok tárgyalhatók, melyek a közgyűlést megelőzőleg nyolc nappal az igazgatóságnál bejelentettek. Ezen határidő után, vagy a közgyűlésen tett indítványok felett csak annyiban lehet határozni, vajjon az e feletti érdemleges határozathozatal céljából rendkívüli közgyűlés hívassék-e egybe, vagy pedig a legközelebbi rendes közgyűlés tárgyát képezze-e.

TARTOZIK

Mérleg-számla 1916. december hó 31-én.

KÖVETEL

Vagyron	Összeg		Teher	Összeg	
	K	f		K	f
Pénzkészlet	93601	21	Részvénytőke	200000	—
Leszámitolási váltó	684849	41	Tartalékalap (ez évi dotációval 72.000 K)	67600	—
Jelzálogkölcson	292993	08	Betétek	1448823	32
Osztárk-Magyar Bank giró	1807	74	Tőkésített betétkamatok fizetetlen 10 %-os adója	2252	35
Folyószámla adósok (fedezettel)	315566	62	Letétek	59262	38
Magy. kir. postatakarékpénztár	21085	68	Engedményezett jelzálogkölcson	6207	89
Idegen intézeteknél elhelyezett betét	135336	20	Átmeneti kamatok	6785	30
Felszerelés	1000	—	Fel nem vett osztalék	374	—
Lombard (előlegkölcsonök)	11400	—	Nyereség	25527	07
Hátralékos jelzálogkölcson-kamat	68	9			
Értékpapir	245787	13			
Óvásdíjelölög	195	35			
Ingatlan	6680	34			
	1817132	28		1817132	28

TARTOZIK

Veszteség- és nyereség-számla 1916. december hó 31-én.

KÖVETEL

Költség	Összeg		Jövedelem	Összeg	
	K	f		K	f
Házbér	750	—	Mult évről áthozott nyereség	3228	72
Kincstári illeték	203	30	Jelzálogkölcson, leszámítolási váltó és lomb.-kamat	72002	97
Tőkésített és folyó betétkamatok	43832	22	Folyószámlakamat	11522	40
Tőkésített és folyó betétkamatok 10 % os adója	4383	30	Értékpapirkamat	8618	61
Adók	6679	04	Jutalék	1991	04
Engedményezett jelzálogkölcson-kamat	317	10	Késedelmi kamat	2778	02
Tartalékalap kamat	2600	—			
Visszleszámitolási váltókamat	622	46			
Fizetések	12050	—			
Költségek	3176	73			
Nyereség	25527	07			
	100141	22		100141	22

Balatonfüred, 1916. évi december hó 31-én.

MARTON MÓR könyvelő.

Az igazgatóság:

HORVÁTH MIHÁLY elnök. VARGA JÁNOS HERCZEG IMRE Dr. STOLCZER JÓZSEF MOLNÁR ANTAL LIPPNIK JENŐ

Mégvizsgáltuk és helyesnek találtuk.

Balatonfüred, 1917. évi február hó 1-én.

A felügyelőbizottság:

NÁRAY SÁNDOR elnök.

J. KOVÁCS BÉLA

CSERY ZOLTÁN

GRÜNER SIMON

Minden n
den óra uja
ságot tesz a
kintettek né
berek, amel
példa mutat
valahogy. O
szanak a r
zak, be kell
a kapujukat

Korlátozz
mert rájóm
csökkenti a
vasuti kocsi
testét és az
idegeknek i
ségtelensége
derülvén, a
való utazá
gyorsaság s
lálmány: ez
vonnak ki a
azt hitték,
mes közlek
dasági hala
Most látjuk
el lehet a r
lehet annyi
régente m
ítéltek. Mi
túlsok vona
pen kiderül
emberek. H
den nap a
minden nap
bevezették
törvény he
praxisa he
akadtak jel
államban, a
táplálkozás
dett és he
egyáltalán
lenül annyi
ben azt go
mozog az

Most, ar
minden na
dolgot az
kezeit, lábá
ját, a harm
a negyedik
ötödiktől a
kor ennyi
még mindi
állampolgá
kor oly so
itt vagyunk
ber, hogy
lözésében
a világ. H
ezer nap
mindazt, a
től elszokt